Міністерство освіти і науки України Львівський національний університет імені Івана Франка Кафедра оптоелектроніки та інформаційних технологій

Звіт

про виконання

лабораторної роботи № 7

МАКСИМІННИЙ КРИТЕРІЙ

Виконала

студентка групи ФЕІ - 41

Литвин Віра

Перевірив

доц. Рихлюк С.В.

Мета роботи:

Засвоїти використання максимінного критерію у задачах теорії прийняття рішень.

Обладнання та програмне забезпечення:

- IBM сумісна персональна обчислювальна машина;
- програмне забезпечення: C++, Turbo Pascal.

Завдання до роботи:

Написавши програму для ПЕОМ, котра реалізую наступні функції:

- ввіднабору альтернатив та нормативних значень критеріїв;
- -відображення оптимальної альтернативи за максиміним критерієм.

Короткі теоретичні відомості:

У методі максимінного згортання глобальний критерій визначається як:

$$Q(x) = \min_{i \in I, n} \lambda_i Q_i(x) \Rightarrow Max, \quad \sum_{i = 1}^n \lambda_i = 1, \quad \lambda_i > 0, \quad i = \overline{1, n}.$$

На значення глобального критерію впливає лише той частковий критерій, який має у відповідній точці найменше значення. Беретьсядо уваги лише «найгірший» випадок, тому значення Q(x) визначає гарантовану нижню оцінку для всіх часткових критеріїв. Зрозуміло, що цей критерій можна застосовувати й у нормованому вигляді:

$$Q(x) = \min_{i \in I, n} \lambda_i \left(\frac{Q_i(x) - Q_i^{min}}{Q_i^{max} - Q_i^{min}} \right) \Rightarrow Max, \sum_{i=1}^n \lambda_i = 1, \lambda_i > 0, i = \overline{1, n}.$$

У проектуванні використовують різновид критерію максимінного згортання, у якому задано нормативні значення параметрів Q^* , яких бажано дотримуватися:

$$Q(x) = \min_{i \in I, x} \frac{Q_i(x)}{Q_i^*} \Rightarrow \max_{x \in X}$$
.

Зміст цього критерію очевидний: за певного значення хми будемо мати найгірше значення відношення, і умова максимізації глобального критерію означатиме вибір такої системи конструктивних параметрів, яка максимізує відношення значення складового критерію до його контрольного значення. Для задач такого типу не обов'язково задавати критерій безпосередньо. У багатьох випадках вимоги до системи, що проектується, формулюють у вигляді системи нерівностей:

$$Q_i(x) \le Q_i^*$$
, $i = \overline{1, n}$.

У цьому випадку для побудови глобального критерію потрібна додаткова інформація. Увівши додаткові змінні, зведемо систему нерівностей (2) до канонічного вигляду:

$$Q_i(x)+z_i(x)=Q_i^*$$
, $i=\overline{1,n}$.

Додаткові змінні доцільно розглядати як «невикористаний ресурс», якщо значення zi(x) розглядати як «запас ресурсу», тобто в проектуванні zi(x) –це по суті запас міцності і-го конструктивного параметра. У такій інтерпретації, слід забезпечити якомога більший запас міцності для конструктивнихпараметрів. Це та додаткова інформація, що дає змогу конкретизувати глобальний критерій оптимальності. Отже, уцьому разі задачу формулюють як багатокритерійну задачу максимізації всіх «запасів міцності»:

$$z_i(x) \Rightarrow \max_{x \in X}, i = \overline{1, n}.$$

Тому можна припустити, що доцільно мати якомога більший запас міцності для всіх конструктивних параметрів з урахуванням їх важливості, тобто максимізувати мінімальний із них (вагові коефіцієнти дають змогу братидо уваги різну важливість конструктивних параметрів і по суті нормують часткові критерії за значенням). Отже, одержимо максимінне згортання та, як наслідок, задачу у вигляді:

$$Q(x) = \min_{i \in I_n} \lambda_i (Q_i^* - Q_i(x)) \Rightarrow \max_{x \in X}$$

Змістовне значення вагових коефіцієнтів , , 1 , 0 n іі \square \square полягає в тому, що обернені до них величини $1/\lambda i$ — це еквівалентні прирости критеріїв Qi(x) із погляду децидента: збільшення значення критерію Qi(x) на $1/\lambda i$, еквівалентне збільшенню значення критерію Qi(x)на $1/\lambda i$.

За допомогою критеріїв максимінного типу, змінюючи значення вагових коефіцієнтів, можна досліджувати область слабоефективних розв'язків (оптимальних за Слейтером), а для деяких задач — і область розв'язків, оптимальних за Парето, у найзагальнішому випадку неопуклої множини значень векторного критерію. Звичайно, однокритерійні задачі, які доведеться розв'язувати при цьому, складні та найчастіше нелінійні, тобто така можливість у багатьох випадках залишається суто теоретичною. Окрім того, існують й інші методи згортання, зокрема метод ідеальної точки.

Виконання роботи:

- 1) Опрацьовуємо матеріал наведений в теоретичних відомостях.
- 2) Складаємо програму для визначення оптимальної альтернативи за максимінним критерієм.

Інтерфейс програми відображає всі наявні альтернативи та їх позначення у таблиці а також критерії оцінювання альтернатив та їх позначення у таблиці.

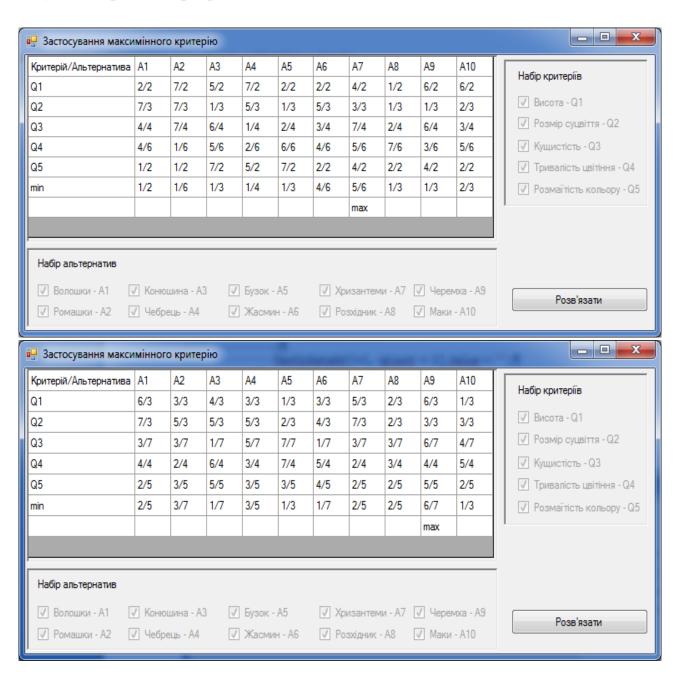
Оцінки альтернатив та нормативні значення критеріїв формуються випадковим чином, тому в результатах роботи програми наведено кілька прикладів визначення оптимальної альтернативи за максимінним критерієм для кількох різних оцінок наборів та нормативних значень критеріїв.

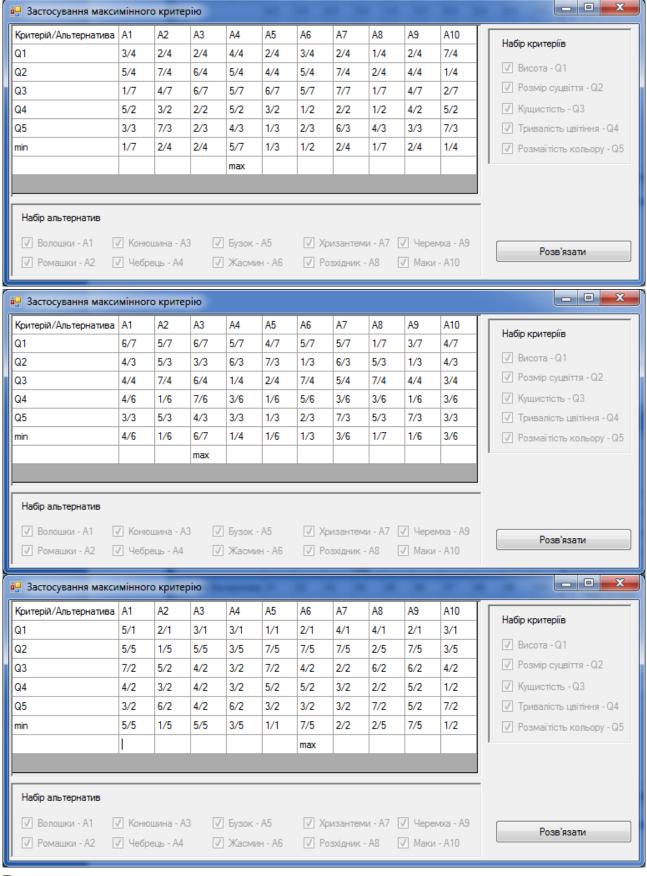
Код основної частини програми наведено нижче.

```
public partial class MaxMinForm : Form
        private int qCount;
        private int aCount;
        public MaxMinForm()
            qCount = 5;
            aCount = 10;
            InitializeComponent();
            MaxMinDataGV.ColumnCount = aCount + 1;
            MaxMinDataGV.RowCount = qCount + 3;
        private void Solve_Click(object sender, EventArgs e)
            MaxMinDataGV[0, 0].Value = "Критерій/Альтернатива";
            for (int i = 1; i <= qCount; i++)</pre>
                MaxMinDataGV[0, i].Value = "Q" + Convert.ToString(i);
            for (int i = 1; i <= aCount; i++)</pre>
                MaxMinDataGV[i, 0].Value = "A" + Convert.ToString(i);
            MaxMinDataGV[0, qCount + 1].Value = "min";
            double[][] data = new double[qCount][];
            for (int i = 0; i < qCount; i++)</pre>
                data[i] = new double[aCount];
            Random rand = new Random();
            for (int i = 0; i < qCount; i++)
                int randValue = rand.Next(7) + 1;
                for (int j = 0; j < aCount; j++)
                    int randValue2 = rand.Next(7) + 1;
                    MaxMinDataGV[j + 1, i + 1].Value = Convert.ToString(randValue2) + "/" +
Convert.ToString(randValue);
                    data[i][j] = ((double)randValue2) / (double)randValue;
            double minForColumn = int.MaxValue; ;
            double maxAmongFindedMins = int.MinValue;
            int maxColumntIndex = 0;
            for (int i = 0; i < aCount; i++)</pre>
                minForColumn = int.MaxValue;
                for (int j = 0; j < qCount; j++)
                    if (minForColumn > data[j][i])
                         minForColumn = data[j][i];
                        MaxMinDataGV[i + 1, qCount + 1].Value = MaxMinDataGV[i + 1, j +
1].Value;
```

```
}
}
if (maxAmongFindedMins < minForColumn)
{
    maxAmongFindedMins = minForColumn;
    maxColumntIndex = i;
}
MaxMinDataGV[i+1, qCount + 2].Value = "";
}
MaxMinDataGV[maxColumntIndex + 1, qCount + 2].Value = "max";
}
</pre>
```

Результати роботи програми:

Висновки:

Під виконання цієї лабораторної роботи було розглянуто алгоритм визначення оптимальної альтернативи за допомогою максимінного критерію та реалізовано його програмним чином.